

Akciové společnosti cizozemské: O připuštění cizozemské akciové společnosti k provozování obchodů v republice čsl.

(Nález ze dne 10. července 1923 č. 19.326/22.)

Věc: Akciová společnost Erdöl-Industrie-Bank ve Vídni proti ministerstvu vnitra o připuštění k provozování obchodů.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jde o žádost za svolení k účasti na společnosti s omezeným ručením »Petronaft« se sídlem v P., se zrušuje pro vady řízení; v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka podala dne 26. srpna 1922 u min. vnitra žádost, aby jí bylo uděleno povolení k provozování obchodů v tuzemsku ve smyslu cís. nař. z 29. listopadu 1865 č. 127 ř. z., zejména svolení k účasti na společnosti s obm. ruč. »Petronaft« se sídlem v Praze, kterou spolu s firmou »Odra«, průmysl minerálních olejů, akc. spol. v Bohumíně usnesla se založiti.

Žal. úřad v dohodě s min. financí vydal na žádost tu následující vyřízení:

»Pokud mohou cizozemské akciové společnosti peněžní býti připuštěny k provozování obchodů v tuzemsku, stanovilo vl. nař. ze dne 13. září 1920 č. 532 Sb.

Podle ustanovení § 1 tohoto nař. cizozemským akciovým společnostem není volno — až na výjimku v § 2 téhož nařízení stanovenou —, pokud státními smlouvami nebude jinak ustanoveno, v oblasti státu čsl. pod vlastní firmou peněžní a bankovní obchody po živnostensku provozovati a odbočky zřizovati. O petitu podané žádosti bylo by lze tudíž jednati jen tehdy, když by se zřetelem k předpisu § 1 shora uved. vl. nař. bylo prokázáno, že zvláštní smlouvou mezi republikou čsl. a rakouskou byla upravena otázka vzájemného povolování akciovým společnostem po živnostensku provozovati pod vlastní firmou peněžní a bankovní obchody a zřizovati odbočky.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žádost st-lky obsahovala dvojí petit: První, aby jí bylo uděleno povolení provozování obchodu v tuzemsku, druhý pak, aby jí bylo dáno svolení k účasti na společnosti s obm. ruč. »Petronaft« se sídlem v Praze.

Nař. rozhodnutím byl zamítnut prvý petit, o petitu druhém neobsahuje nař. rozhodnutí žádný výrok, ani kladný, ani záporný.

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou shledává v tom, že st-lka nežádala o svolení k provozování obchodů peněžních a bankovních a také nikoliv pod vlastní firmou, nýbrž se chce státi pouze společnicí »Petronaftu«, společ. s obm. ruč., která míní provozovati obchod s minerálními oleji, z čehož plyne, že se na případ ten nevztahuje předpis § 1 cit. vl. nař.

Námítka ta není oprávněna. V podání svém k žal. úřadu žádala st-lka výslovně, aby jí bylo uděleno povolení k provozování obchodů

v tuzemsku, neobmezujíc žádání své nikterak, zejména na obchod s minerálními oleji, a nevylučujíc z něho také obchody peněžní a bankovní, k jichž provozování v republice rakouské jest dle zápisu v rejstříku obchodním oprávněna. Mohl tedy žal. úřad právem předpokládati, že st-lka svou žádostí chce dosáhnouti povolení k provozování obchodů peněžních a bankovních v republice čsl. a vyřídil žádost tu meritorně, zamítнув ji s poukazem na § 1 cit. vl. nař.

Proti zamítnutí této části žádosti neobsahuje stížnost žádných stížných bodů. Naopak sama uvádí, že o svolení k provozování obchodů peněžních a bankovních pod vlastní firmou vůbec nebylo žádáno, nýbrž že žádost se nesla jen za svolením k účasti st-lky na společnosti s obm. ručením »Petronaft«.

O tomto petitu v žádosti st-lčině obsaženém nebylo — jak výše již zmíněno — rozhodnuto ani formálně, tím méně meritorně.

Žal. úřad měl se však i touto druhou částí žádosti st-lčiny zabývat, při čemž bylo ovšem uvážiti, zda žádost toho obsahu jest platným předpisům vůbec známa, to jest, zdali na takové povolení, o jaké bylo žádáno, jest v zákoně vůbec pamatováno, či zda snad, pokud jde o společnosti s ruč. obm., nevyžadují platné předpisy toliko povolení dle vl. nař. z 27. července 1920 č. 465 Sb., za něž ovšem dle stavu spisů dosud nebylo žádáno. V tom, že žal. úřad opomenul onou částí žádosti, kterou stížnost označuje jako jediný podstatný petit, se zabývati, spočívá podstatná vada řízení.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jde o svolení k účasti st-lčině na společ. s obm. ruč. »Petronaft« zrušiti po rozumu odst. 2. § 6 zák. o ss, v ostatním však stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2595.

Řízení před nss - em: Nss nemůže přezkoumati úřadem provedené hodnocení důkazů v řízení správním co do jejich věrohodnosti a průvodního významu.

Samospráva obecní: Pořádková pokuta uložená starostovi obce podle § 100 čes. ob. zřízení.

(Nález ze dne 10. července 1923 č. 244.)

Věc: Josef H. v S. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pořádkovou pokutu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Usnesením osk v Z. byla st-li uložena ve smyslu § 100 ob. zřiz. pořádková pokuta 80 Kč a pohroženo návrhem na sesazení s úřadu pro případ opakování. K odvolání st-lovu bylo toto usnesení nař. rozhodnutím zsv v Praze pozměněno v tom směru, že pokuta byla snížena na 40 K, jinak bylo odvolání st-lovo zamítnuto jako bezdůvodné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost obmezujíc se výslovně jen na výrok o uložení pořádkové pokuty, popírá, že se st-l dopustil nějakého porušení povinnosti, které shledalo nař. rozhodnutí v souhlase s výnosem nižší stolice v tom, že